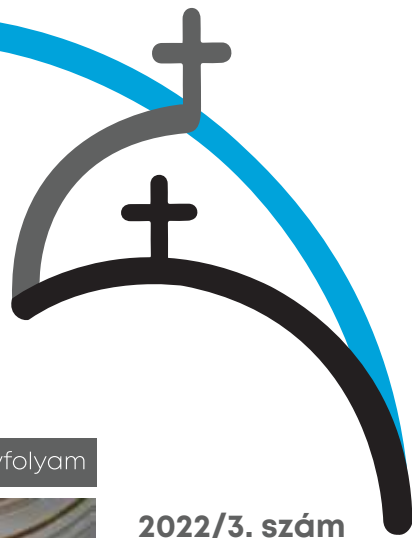

ESZTERGOM - BUDAPEST

Hit • Remény • Szeretet

ŐSZ

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye negyedévenként megjelenő lapja – 20. évfolyam

2022/3. szám

Papszentelés Terézvárosban

Krisztus adásban
– interjú
Radetzky Andrással

A békéért imádkoztak

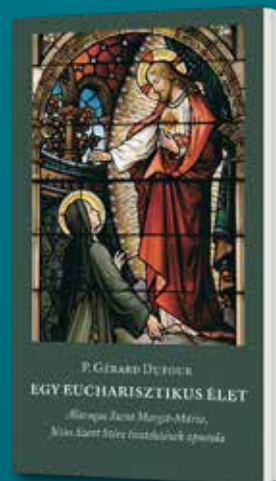
Gyász és veszteség
– interjú
Tegzes Katalinnal

Fotó: Csapó József

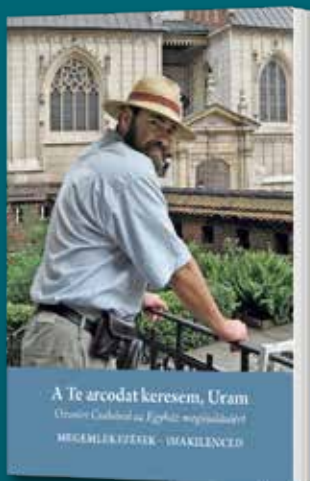
AZ *Új Ember* KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

MICHAEL MARSCH OP
Az irgalmasság jelzőtüze
Gyógyulás Lisieux-i Szent Teréz által

P. GÉRARD DUFOUR
Egy eucharisztikus élet
Alacoque Szent Margit-Mária, Jézus Szent Szíve tiszteletének apostola

A Te arcodat keresem, Uram
Oszvári Csabával az Egyház megújulásáért
MEGEMLÉKEZÉSEK – IMAKILENCED

BORSODI HENRIETTA
Örömtől fényesül
Közelítések Pilinszky János verseihez

A könyvek megvásárolhatók az Új Ember könyvesboltban
(1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.),
valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

Új Ember
kiadványok

Impresszum • Kiadó: Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Hivatal • Felelős szerkesztő: Zsuffa Tünde
• Szerkesztő: Mészáros Erika • Olvasószerkesztő, nyelvi lektor: Varga-Kéri Marietta
• Nyomdai előkészítés: Fónagy Réka • Nyomda: Adimtone Nyomda • Fotó: Esztergom-Budapesti Főegyházmegyei Hivatal,
Csapó József, Csapó Viktória, Lambert Attila/Magyar Kurír, Merényi Zita/Magyar Kurír, Prófusz Ádám, Kaiser Erika, MTI
• Levélcím: Budapest 1250 Pf. 1. • E-mail: sajto@esztergom-budapest.hu

PAPI LELKISÉG ÉS KÜLDETÉS AZ EGYHÁZBAN

„Tizenkettőt rendelt, akiket apostoloknak nevezett, hogy vele legyenek, és hogy elküldje őket, hirdetni az igét.” (Mk 3,14)

Úgy tűnik, hogy az V. században is vissza-visszatértek a papság lényegének megfogalmazásához. Nem valami különleges újdonságot reméltek az Isten papjától, csupán csak annyit: legyen, de Krisztus hívásának megfelelően „Vele legyen” (Mk 3,14). Egyszerre legyen az áldozat bemutatója és maga az áldozat, mintegy hídként bekapcsolva sokakat Krisztus megváltó valóságába (Sacerdos et hostia).

Az Egyház szolgálatára felszentelt papok Krisztus személyes meghívására kimondott igenükkel egész léttükkel az élő Isten prófétáivá válnak: hűségük Krisztus Egyház iránti hűségét, szolgálatuk Krisztus önátadását, áldozatos szeretetét hivatott megjeleníteni, miközben elajándékozzák életüket azoknak, akikhez az Egyházat a pápán és a vele egységben lévő püspökökön keresztül vezető Szentlélek küldi őket.

A papi identitást az aktuális divat, a nép szimpátiája vagy a felszentelt személy egyéni ízlése helyett Krisztus személye határozza meg, akiben az Ószövetség vezetőinek (pap, király, próféta) funkciói egyesülnek. Mi, papok, ennek a Krisztusnak az életét éljük, legalábbis erre szól a meghívásunk, egy olyan bensőséges kapcsolatban, melyet kizárólag csak a Vele lenni-ből induló szolgálatok és az ebből fakadó élet jellemeznek.

Így válik valóra Krisztus Urunkban egyesült papi, prófétai és királyi szerepekből a Krisztus mai meghívott papjainak megszentelő, tanító és kormányzó feladata (*munus sanctificandi, munus docendi, munus regendi*). Öszszességében e hármát nevezik „munus pascendi”-nek is, vagyis a pásztori feladatnak. Mindezek középpontjában pedig Krisztus dicsősége és a nép megváltásának munkája van. Az Egyház az Eucharisziából él: a pap élete szorosan összefonódik az Eucharisziával, vagyis Krisztus életével. Minden szentmise áldozati része emlékeztet bennünket, hogy ha Krisztus életét éljük, rám is hasonló út vár: kezébe venni/kezébe adni életemet, hálaadásban élni, elfogadni a megtörettetést (törékennyé és szétoszthatóvá válni), s végül másokért élő emberként Isten jelenlétének tüzében tisztulni, égni... lángra

Fotó: Lambert Attila /Magyar Kurír

lobbanva attól a csipkebokortól, és testünket adva egészen eléggé áldozattá válni (Róm 12,1)...

„Ez az én testem, mely értetek adatik.” Lehetséges-e Isten közeléből, a Vele lenni-ből élni, és papként onnan nézni küldetésünket? Lehet-e akarni azt, amit Ő akar, Isten dicsőségévé lenni: az Ő szeretetének lángjában élő emberré válni, ezt a jelenlétet láthatóvá tenni, pislákoló tüzet felszítani, egy lángot ápolni s adni tovább? Ha az Ő tüze éget, nem ki-, hanem elégek, e tűz körül otthont adva életemmel másoknak is. A papszentelés „Akarom, Isten segítségével” válasza ezt a reményt hordozza, a jubiláns papok pedig hitükkel, hűségükkel e remény beteljesítőjévé, Isten szeretetének jeleivé válnak, akiken keresztül Ő hív és küld, találkozik és a szentségekben velem van. Ravenna püspökének hangját engedjük hatni szívünkre, hiszen ma is érvényes, a XXI. század papjainak is szól:

„Ember, légy tehát az Isten áldozata és papja, és el ne veszítsd, amit neked adott és meghagyott az isteni tekintély. Öltsd magadra a szentség stóláját, övezd magad a tisztaság övével. Fejed fátyolán Krisztus ragyogjon, homlokodat az Ő keresztje díszítse. Véd szívedbe az isteni szent tanítást, és jó illatú áldozatként gyűjtsd lángra mindig az imádságod tüzeit, fogd erősen a Lélek kardját; tedd oltárrá a szívedet; és a testedet így ajánld fel bizalommal áldozatul az Istennek. Isten nem halált kíván tőled, hanem hitet; nem vért követel, hanem elhárítást; nem a leölés, hanem az akarat engeszteli őt.” (Részlet Aranyszavú Szent Péter püspök beszédeiből.)

Csépanyi Gábor
spirituális, hivatásgondozó referens

A PAPI REND SZENTSÉGE ÖRÖKKÉ TART

– Papszentelés Terézvárosban

A terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templom első búcsúnapján, október 15-én Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök áldozópapi szolgálatra szentelte Rónaszéki János diakónust – aki a szertartáson méltónak találtatott erre a szolgálatra. Az ünnepi szentmisén jelen volt Cserháti Ferenc esztergom-budapesti segédpüspök, Horváth Zoltán István esperes, a templom plébánosa, illetve az esperesi kerület, valamint a főegyházmegye papsága.

Szent Teréz halálának 440. évfordulóján Mohos Gábor püspök mutatta be azt az ünnepi szentmisét a terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templomban, melynek keretében pappá szentelték Rónaszéki János diakónust. A szentmise kezdetén közvetítette Erdő Péter bíboros, prímás üdvözlését és imádságát, amelyet az ünnepi szertartásért végzett. Mint elmondta: a Főpásztor betegség miatt volt kénytelen távol maradni a szentmiséről.

A zsúfolásig megtelt templomban a püspök homíliájában az Istennel való mély, személyes kapcsolatról hallhattak a hívek.

Ez a kapcsolat – hangsúlyozta – ne legyen felszínes,

személytelen, mert Isten annál sokkal többre vágyik. Avilai Szent Teréznek is időre volt szüksége ahhoz, hogy az Istennel való személyes kapcsolatban elmélyüljön – mondta, kitérve arra is, hogy ez egy egész életen át tartó út, feladat.

Utalt arra is: minden megkeresztelt ember, de a papi rend szentségében részesültek is megtapasztalhatják, „hogy Isten rendkívüli módon működik bennünk és rajtunk keresztül, úgy, hogy nem is mindig vagyunk ennek tudatában. A szőlővessző sincs annak tudatában, hogy rajta keresztül áramlik az élet, majd gyümölcs terem rajta. Éppen ezért ez a gyümölcs sem a szőlővesszőnek köszönhető, hanem annak az éltető kegyelemnek, amely Istentől származik.”

Ez a világ elmúlik mindenestől – fogalmazott Mohos Gábor püspök –, ami azonban nem múlik el, az az Isten országa. „Jézus eljött közénk ebbe a múlandó világba és elhozta az örökkévalóság ajándékát, a soha el nem múló ajándékokat. A legelső ilyen ajándék a keresztség – ez által lettünk a szőlőtőbe beoltva mint szőlővessző. Mi ezt lehet, hogy nem éljük meg teljes valójában... Eltávolodhatunk Istentől, élhetünk rosszul a hivatásunknak, de Isten részéről ez az ajándék akkor sem szűnik meg. A papi rend szentsége is ilyen ajándék: soha nem szűnik meg, örökké tart.”

Fotó: Csapó József

Fotók: Csapó József

Javában zajlik az esztergomi Nagyboldogasszony- és Szent Adalbert-főszékesegyház felújítása, melynek részeként szeptember 19-én leemelték a déli torony kupoláját. A leemeléshez hazánk egyik legnagyobb daruját használták: 75 méteres magasságba „nyúlt fel”, hogy elérje a tetőszerkezet legmagasabb pontját, a mintegy 60 méteren elhelyezkedő keresztet. Az öt ütemben zajló felújítás harmadik ütemében valósult meg a déli torony külső-belső felújítása, illetve a bazilika toronyban lévő nagyharangjának restaurálása. A kupola helyreállításához leemelését követően, a földön kezdtek hozzá. A bazilika tervezett felújítása 13 milliárd forintból, várhatóan 2024 tavaszára készül el.

Fotó: Kardinális csatorna

Fotó: Csapó József

Megújult az angyalföldi Szent Mihály-plébániatemplom homlokzata és tornyai. A templom szeptember 11-ei megáldásakor Hodász András plébániai kormányzó köszönetet mondott mindazoknak, akik akár anyagilag, akár munkájukkal segítettek a felújítást. A templomot Erdő Péter bíboros áldotta meg; örömet fejezte ki, hogy éppen egy évvel azután teheti ezt meg, hogy az eucharisztikus gyertyás körmeneten százezrek vallották meg hitüket. Szentbeszédében kiemelte: Nem tengerparti kagylóhéj módjára végezzük a világmindenség hordalékaként. A szentmisén – melyre megtelt hívekkel a templom – részt vett Áder János volt köztársasági elnök és felesége is.

Felújították a Mária Keresztények Segítsége-templom szentélyét és orgonáját, illetve a plébánia közösségi termét Angyalföldön. A Magyarok Nagyszszonya ünnepén tartott hálaadó szentmisén – október 8-án – Erdő Péter bíboros plébániai missziós évet hirdetett a 2023-24-es időszakra. A szentmisén a plébánia papi közösségének tagjai és a korábbi plébános, Erdődi Ferenc koncelebrált. Az egybegyűlteket Varga Norbert, a papi közösség moderátora köszöntötte, egyúttal örömet fejezte ki, hogy a felújításra sor kerülhetett a Miniszterelnökség, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye, a XIII. kerületi önkormányzat, illetve az adakozó hívek pénzügyi támogatásával.

Fotó: Csapó József

Fotó: Merényi Zita/Magyar Kurír

Fotó: Csapó József

Fotó: Prófusz Ádám

„Elkészült a Magyarok Nagyasszonya tiszteletére szentelt templomunk külső felújítása és az új plébánia építése” – adta hírül nagy örömmel Szabó Sándor plébános a meghívóban, amelyben az október 9-i hálaadásra invitálta a híveket. Az ünnepi szentmise főcelebránsa és szónoka Erdő Péter bíboros volt. A rákospalotai templomban a Főpásztor reményét fejezte ki, hogy a templomhoz hasonlóan a hívő közösség is képes lesz a megújulásra. Szentbeszédében arról beszélt, hogy milyen fontos Krisztusra tekintenünk – ahhoz pedig „nem elég sodródni (...), hanem időt kell szakítani az imádságra és arra, hogy az ember elgondolkozzon a sorsán.” A szentmisét követően került sor az új plébánia épületének megáldására, majd agapéra hívták a vendégeket és a közösséget.

Fotó: Prófusz Ádám

A külső felújítást követően belülről is megújult a józsefvárosi Szent József-plébániatemplom, amely alkalomból Erdő Péter bíboros szeptember 18-án szentmisét mutatott be. Homíliájában kiemelte: a templom nem egyszerű közösségi ház, hanem egy olyan hely, ahol a kegyelem rendjében élő közösséggé válhatunk. Az eseményen jelen volt Soltész Miklós egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkár is. A rekonstrukció során újjáépült a szentély, új világítást, korszerű hangosítórendszert kapott a templom, megújult a fűthető télikápolna, illetve hittantermeket és kiállítóteret is kialakítottak.

Fotó: Merényi Zita/Magyar Kurír

Erdő Péter bíboros október 2-án szentmise keretében áldotta meg a nemrégiben felújított, budapesti Bakáts téri Assisi Szent Ferenc-főplébániatemplomot, illetve felszentelte a templom új oltárát is. A templom búcsúnapján tartott ünnepi eseményen szentbeszédében kiemelte: egy kerület védőszentjének temploma hagyományosan az egész közösség szíve volt. Reményét fejezte ki, hogy a megújult templom – amely gyerekkorában számára is sokszor volt az imádkozás helyszíne – a ferencvárosi katolikusok hitéletének, személyes és közösségi életének központja és erőforrása lesz a jövőben is. A templom átfogó fejlesztésének kivitelezési munkái két ütemben valósultak meg, kormányzati támogatásból.

Fotó: Prófusz Ádám

Én vagyok a szőlőtő, ti pedig a szőlővesszők.

Jn 15,5

Közösségek Szentségimádása

2022.11.19. 19h, Szent István Bazilika

La mia Fonte Énekkar &
Közösségek Szentségimáadásának Zenekara

Támogatóink:

Esztérgom-Budapesti Főegyházmegye Ifjúsági Mozgójának koordinálásával

További információk

SZÁZAK KÉRTÉK MAGYAROK NAGYASSZONYÁNAK KÖZBENJÁRÁSÁT

Fotók: Merényi Zita/Magyar Kurír

Erdő Péter bíboros vezetésével mintegy ezren járták a budavári utcákat énekkel és imádsággal Magyarok Nagyasszonya ünnepén, október 8-án este. A körmenet résztvevői a Szentháromság térről elindulva és ugyanoda visszaérkezve a békéért imádkoztak, Magyarok Nagyasszonyának közbenjárását kérve. Ugyanezért imádkoztak a körmenettel egyidőben az ukrán-magyar határ közelében élők, csíksomlyói hívek, valamint országunk több templomi közössége is.

A körmenet elindulását megelőzően a Szentháromság téren Erdő Péter bíboros, prímás úgy fogalmazott az egybegyűlteknél: „A mai estén rózsafüzéért

imádkozva járjuk a Várnegyed utcáit. Kérjük Magyarok Nagyasszonyának közbenjárását fővárosunk, népünk és az egész világ békéjéért. Hazánkban csodálatos ima-meghallgatások fűződnek Magyarok Nagyasszonyának kegyképeihez, különösen ahhoz, amelyet Márianosztrán a pálosok őriznek. Vezessen és kísérjen minket utunkon a Boldogságos Szűz Mária, Magyarok Nagyasszonya és Szent Fia, aki a békesség fejedelme.”

A közel egyórás körmenet végén Erdő Péter bíboros a Halászbástyáról megáldotta Budapestet, országunkat és egész népünket. A rózsafüzér-körmenet szervezője az Emmánuel Közösség, a Szeretletláng Mozgalom, a Szociális Testvérek Társasága, valamint több egyházi közösség volt.

NAGY LELKESEDÉSSSEL FOGADNÁNK A VILÁG FIATALJAIT BUDAPESTEN!

Fotó: Csapó Viktória

A hazai katolikus ifjúságpasztoráció egyik meghatározó alakja Gábor Miklós, aki még egyetemistaként állt a nemes ügy mellé, és ma, évtizedek múltán is a fiatalokért dolgozik. A Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Ifjúsági Bizottságának irodavezetője a főegyházmegye lapjának elmondta, mi motiválja ebben a munkában, és azt is: véleménye szerint lenne-e helye Budapesten egy Katolikus Ifjúsági Világtalálkozónak.

– Khirer Vilmos atyától, majd később Dauner János szalézi atyától kaptam az első indítást arra, hogy tegyek valamit a kortárs ifjúságért. Vilmos atya a '70-es évek elején az Egyetemi templomban kezdett el a fiatalokkal foglalkozni, János atya pedig énekkart szervezett nekünk. Valamivel később, Blanckenstein Miklós atya – akihez egyetemistaként kerültem – nagy hangsúlyt fektetett arra, hogy ne csak meghallgassuk az ő tanítását, hanem tegyünk is valamit. Ilyen módon az általa elindított Katolikus Ifjúsági Mozgalom (KIM) tagja, később elnöke lettem, és ő hívott később az Országos Lelkipásztori Intézetbe is, ahol a világiak koordinációs irodáján belül foglalkozhattam az ifjúsággal. A fent említett atyák egész életüket és minden energiájukat a mi javunkra fordították – ez nagy motiváló erő volt számomra. A kilencvenes évek közepétől kezdve már tulajdonképpen „kétfelé” dolgoztam: mint végzett mérnök a Közlekedéstudományi Intézetben tudományos munkával foglalkoztam, ezzel párhuzamosan pedig az országos katolikus ifjúsági munka segítője lettem a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia Ifjúsági Bizottságának „kötelékében” Balás Béla,

majd Palánki Ferenc püspök atyák mellett. Ma a bizottság irodavezetőjeként tevékenykedem, évtizedek óta fontos feladatunk a magyar fiatalok Ifjúsági Világtalálkozókra való kijuttatása, lelki felkészítése.

– *Van olyan meghatározó élménye, amit valamelyik világtalálkozóról őriz?*

– Hogyne! A 2000-es, Rómában megrendezett jubileumi ifjúsági világtalálkozóról máig őrzöm a képet, ahogy II. János Pál pápa arcát előntötte a boldogság, látva a több mint kétmillió fiatal, aki az ő szavára gyűlt össze a zárómisére. Emlékszem arra is, hogy – habár akkor már nehezen mozgott – milyen boldog „csápolással” fejezte ki a fiatalokkal való egy húron pendülését... Egyébként akkor tartózkodott eddig a történelem során talán a legtöbb magyar zarándok Rómában: több mint háromezer fiatallal voltunk ott.

– *Egy évvel vagyunk a Budapesti Eucharisztikus Kongresszus után. A világvárvány miatti halasztás nagy nehézségeket okozott azon sarkalatos háttérmunkák esetében is, amelyben ön tevékenykedett. Milyen érzéseket ébreszt ma önben a kongresszus?*

– A kongresszus elhalasztása egyházunkat még sosem tapasztalt nehézségek elé állította. Ha csak a saját területemet nézem – a regisztrációt –, máris tetten érhető egy óriási problémacsoport, hiszen a kialakított szoftver nem arra lett kitalálva, hogy azon a halasztással összefüggő adminisztrációt, a pénzvisszafizetést, az átütemezést kezelni lehessen. Mégis úgy emlékszem vissza arra az egy hétre, hogy akkor tetten érhetően köztünk járt az Úristen. Csak részben lehettem jelen, mert éppen akkor kaptam el a Covidot. Az elengedést megélve, ágyból voltam kénytelen követni az események egy részét, de a saját „stábom” – amely természetesen jórészt fiatalokból állt – szerencsére már tudta a dolgát.

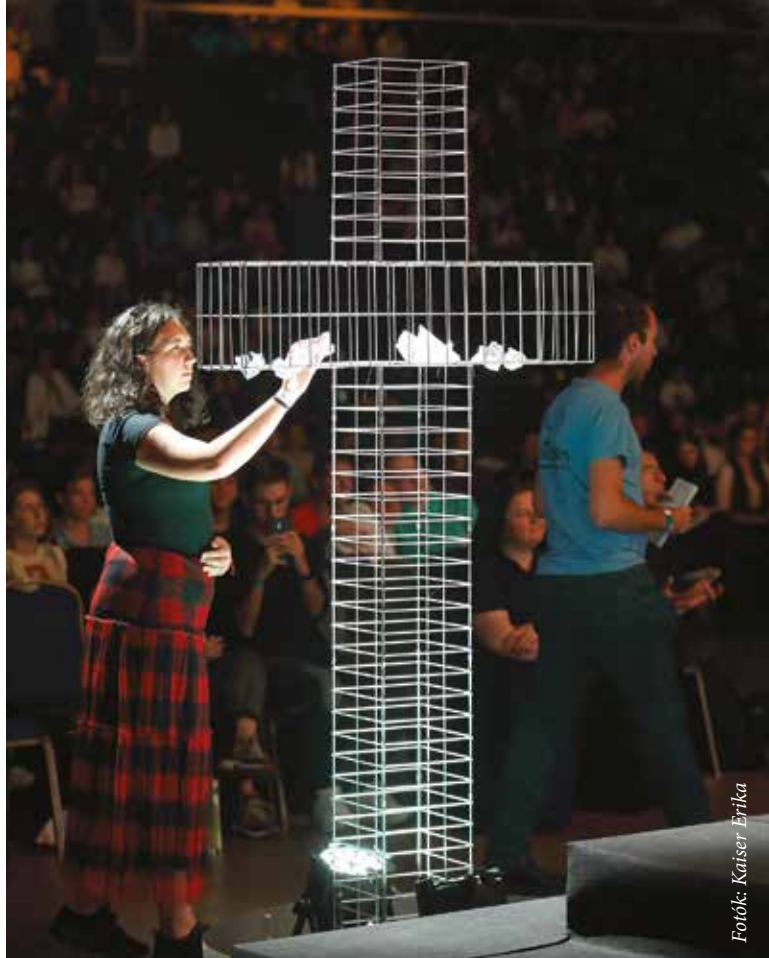
– *Hogyan látja: a NEK után lenne helye Budapesten egy Katolikus Ifjúsági Világtalálkozónak is?*

– Ez egyre gyakrabban eszembe jut... Erdő Péter bíboros úrtól a krakkói világtalálkozón meg is kérdezte egy fiatal, hogy lesz-e Budapesten ilyen ifjúsági világesemény, akkor a Főpásztorunk azt válaszolta, hogy most az Eucharisztikus Kongresszusra készülünk. Akkor valóban még az volt a prioritás. Ma már más a helyzet. Azt gondolom, hogy ha Krakkó elbírta azt a hatalmas tömeget, akkor a mi jóval nagyobb fővárosunk is be tudná fogadni a rendezvényt, különösen egy olyan „főpróba” után, mint amilyen a NEK volt. Nagyon nagy lelkesedéssel fogadnánk a világ fiataljait Budapesten!

ÖRÖMRE HÍVVA

Háromezernél is több fiatal gyűlt össze az ország minden egyházmegyéjéből és a határainkon túlról a budapesti BOK Csarnokban szeptember 17-én, hogy együtt növekedjenek a hitben a Forráspont rendezvényén.

A Forrásponton – melynek ideai mottója ez volt: „Örömmre hívtál” – a zenei program, dicsőítés, a szentség- imádás és a tanúságtételek után Erdő Péter bíboros mutatott be szentmisét Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök, Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspök, Kocsis Fülöp érsek-metropolita, Fábry Kornél atya és az egyházmegyék más papjainak koncelebrálásával. A tanúságtévők Ivicsics Bori, László Attila és Humayer David voltak; a Palánki Ferenc püspök-vezette szentségimádás közben több mint hetven atya gyóntatta a fiatalokat.

Fotók: Kaiser Erika

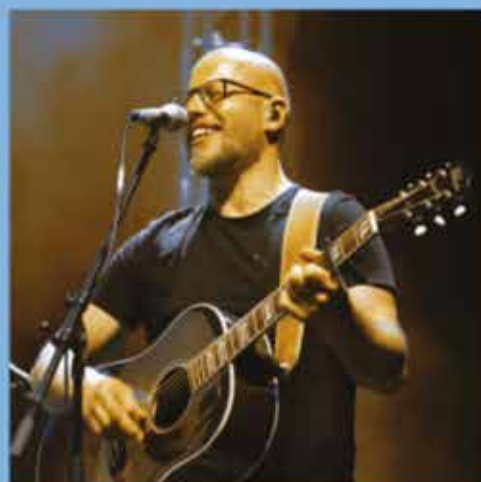
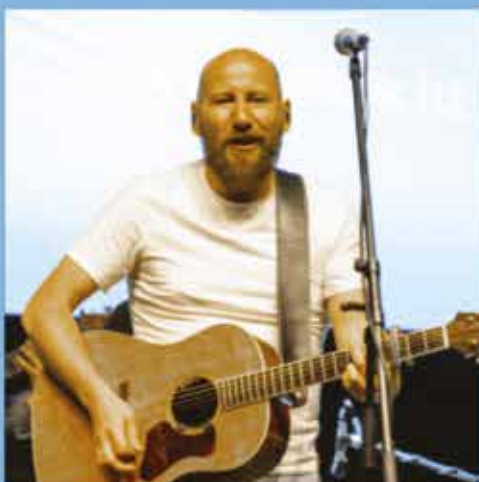

Gável András Mező Misi Gável Gellért

Eucharist.

Classic

Vác Civitas Szimfonikus Zenekar
4 Akkord Show Kórus

Mátyás-templom
2022. november 13.

18:00 Latin Mise Gitáron
19:00 Koncert 25 év dalaiból

A szentmisét bemutatja: Varga László kaposvári püspök

Szimfonikus zenekari hangszerelés,
Hegyi Barnabás,
a Mátyás-templom karnagya

Vezényel
Sándor Bence

Közreműködik
Zámbori Soma színművész
és a Dramatizált Biblia társulata

Részletek: dicsoitosziget.hu – A dicsőítők itt kötnek ki.

POPIEŁUSZKO HOLTÁBAN IS ISTEN DICSŐSÉGÉT HIRDETI

Magyarok Nagyasszonya ünnepén, október 8-án helyezték el a lengyel vértanú pap, Boldog Jerzy Popiełuszko ereklyéit az óbudai Kövi Szűz Mária-templomban. Az ünnepi szentmise főcelebránsa Cserháti Ferenc, a külföldi magyarok lelkipásztori teendőinek ellátásával megbízott esztergom–budapesti segédpüspök volt. Az ereklyéket előzőleg szeptember 13-án Kazimierz Nycz bíboros, varsói érsek adta át a magyar delegációnak Lengyelországban.

Zsúfolásig megtelt Magyarok Nagyasszonya napján a Kövi Szűz Mária-templom ünneplőkkel, akik tanúi lehettek a lengyel mártír pap, Boldog Jerzy Popiełuszko ereklyéi elhelyezésének és megáldásának. Cserháti Ferenc püspök az eseményen kiemelte, hogy a Kövi Szűz Mária-templom immár a magyarok és a lengyelek barátságának, istenhitének, szabadságküzdelmének jelévé válik, amely arra hivatott, hogy az ég felé mutasson, ősi keresztény értékeinket és a népek közötti testvériséget hirdesse.

Felidézte: a kommunisták a lengyel papot egy folyóba dobták, azt hitték, hogy elnémítják, de nem lett igazuk,

mert a vértanú Popiełuszko még holtában is Isten dicsőségét hirdeti.

A lengyel delegáció az eseményen átadta a „Rosszat jóval győzd le” emlékérmeket, amely kitüntetést 1998 óta ítéli oda egy emlékbizottság mindazoknak, akik méltóképpen őrzik Jerzy Popiełuszko emlékét. Az emlékérmeket Cserháti Ferenc püspök, Szili András plébániai kormányzó, valamint Kiss László, Óbuda polgármestere és Wesolowski Korinna, az Országos Lengyel Önkormányzat elnöke vehette át. Az ünnepi eseményen jelen volt boldog Jerzy Popiełuszko unokahúga, valamint a lengyel diplomáciai testület több tagja is.

Boldog Jerzy Popiełuszko nagy tiszteletnek örvend Budapest III. kerületében, ahol már egy emlékpark is őrzi a nevét. Bús Balázs, a Nemzeti Kulturális Alap alelnöke még óbudai polgármesterként a lengyel önkormányzattal karöltve azon munkálkodott, hogy minél többen megismerjék a lengyel vértanú történetét. Az emlékparkban nagy kövekből rózsafüzért alakítottak ki, amelyek egyik „szemén” boldog Jerzy Popiełuszko élettörténete olvasható.

Fotók: Prófsusz Ádám

KRISZTUS ADÁSBAN VAN

Egész Európában, de talán a világon is egyedülálló az, hogy a katolikus egyház olyan formában és áldozatvállalással alapítson, tartson fenn rádiót, mint azt a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) tette, teszi a Magyar Katolikus Rádió esetében. Az immár 18 éve működő intézmény helyettes vezérigazgatója, dr. Radetzky András beszélt a főegyházmegye lapjának a rádió küldetéséről, múltjáról, jelenéről és jövőjéről – nem titkolva a nehézségeket sem.

Fotó: Profusz Ádám

– Sokéves kereskedelmi rádiós tapasztalattal érkezett a Magyar Katolikus Rádió vezérigazgató-helyettesi székébe 11 esztendővel ezelőtt. Mennyiben okozott nehézséget a világi és a katolikus rádiózás közti átmenet?

– Bizonyos értelemben éles volt a váltás, hiszen egy egyházi intézmény közszolgálati típusú tartalom-előállítójához jöttem dolgozni. Ugyanakkor mégsem volt teljesen új, a rádiózáshoz ugyanis értettem, márpedig a Magyar Katolikus Rádió is rádió... De be kell vallanom, meg kellett tanulnom „katolikus rádióul” beszélni és gondolkodni. Meg kellett tanulnom azt a nyelvet, amit az itteni kollégáim beszéltek.

– A rádió tulajdonosa, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia a kezdetekkor világosan meghatározta a feladatokat és a célt: a katolikus egyház társadalmi tanításának közvetítését és a pre-evangelizációt. Mennyiben változott ezen küldetés teljesítése közben a rádió?

– Ritkán változtatunk. Nem nagyon nyúlunk bele a struktúrába, hiszen a küldetésünket valóban krisztálytisztán megfogalmazta a tulajdonos, azt pedig a műsorstruktúra megfelelően „kiszolgálja”. A válto-

zásokat, amik az elmúlt évek során mégis bekövetkeztek, általában külső körülmények indokolták: így például a médiatörvény, a változó frekvenciapályázati feltételek.

– A Magyar Katolikus Rádióban még fellelhetők hagyományos rádiós műfajok – rádiójegyzetek, rádiójátékok – és a színes műsorkínálat békebeli közszolgálati rádiós műsorstruktúrára emlékeztetnek.

– Küldetésünk mindazok megszólítása is, akik nem feltétlenül tartják magukat vallásosnak, hívőnek; őket kell valamilyen úton-módon a hit, Isten és az egyház felé fordítanunk. Ezért a külső szemlélő – a hallgató – számára talán nem is kifejezetten „egyházias” a mi rádióink. Klasszikus értelemben véve közszolgálati rádió vagyunk, hiszen megpróbálunk mindennel foglalkozni, ami egy átlagos embert érinthet: művészettel, közélettel, kultúrával, könnyű- és komolyzenével. A lényeg, hogy az egyház társadalmi tanítását – ahogyan a kovászt a kenyérbe – megpróbáljuk „beledolgozni” műsorainkba a témakínálatunkon keresztül.

– A hagyományos keresztény értékrend közvetítésével párhuzamosan a rádió egy meglehetősen direkt megújuláson, modernizáción ment keresztül az elmúlt időszakban. Működhet ez a kettő együtt?

– Ez egy tudatos és évekkel ezelőtt megkezdett stratégia része – amit nem állítom, hogy könnyű menedzselni. Soha nem látott sebességgel változik körülöttünk a médiapiac, a médiafogyasztási szokások. Jó ideje tudjuk, hogy ki kell alakítanunk rádióink erős digitális identitását, különben elrobog mellettünk a világ. Ennek egyik nagyon fontos része a vizuális megjelenítés, ezért külön munkatárs gondozza a képi-filmes, vizuális világunkat. Ezen kívül fejlesztettünk egy – szerénytelenség nélkül mondhatom – nagyon különleges, innovatív mobiltelefon-alkalmazást. Ezzel egycsapásra átléptünk azokon a korlátokon, amelyek – földrajzi értelemben – eddig lebonthatatlanok voltak számunkra. A Katolikus Rádióknak ugyanis jelenleg 24 földfelszíni frekvenciája van, amivel nagyjából négymillió emberhez jut el. A következő években jelentős lefedettség-növekedéssel már nem számolunk, ezért a digitális világ számunkra nagy lehetőség. A mobilalkalmazásunkon keresztül mindenhol szólunk a főműsorunkon kívül további kilenc, tematikus zenei csatornával, ahol – ha a hallgató igényli – minden egész órákor elhangzanak a hírek is. Széleskörűvé vált az archívumunk, elérhető az írott híreink, megvásárolható a hanganyagaink, az irodalmi feldolgozó-

saink, a hangjátékok... A digitális stratégiánk része továbbá az a több mint húsz podcast-csatorna is, amit az elmúlt időszakban indítottunk.

– *Mi lesz az analóg Katolikus Rádió sorsa? Nem minden generáció mozog otthonosan az appok világában.*

– Azt sem engedték el! A tavalyi sikeres pályázataink nyomán 2038–2039-ig használhatjuk minden frekvenciánkat. Hogy mi lesz azután, azt nem tudom: lehet, hogy a médiafogyasztás addigra teljesen „át-költözik” a digitális térbe. Nagyon szeretném, ha a Katolikus Rádiót ez a korszak felkészülten érné – ezen dolgozunk már most.

– *A műsorstruktúrájuk nyilvánvalóan jelentős munkaerőforrást igényel.*

– A munkatársak száma szinte változatlan azóta, amióta itt vagyok – sőt, a rádió alapítása óta! Mintegy 40 főállású alkalmazottunk van: szerkesztők, tartalom-előállítók, az adminisztrációhoz tartozó munkatársak, a menedzsment. A külsős munkatársakkal együtt vagyunk vagy nyolcvan. Nagy csapat a miénk, de mindannyian ugyanazt a nyelvet beszéljük és ugyanabban a jövőben hiszünk – ami nagyon erőssé tesz bennünket.

– *Milyen a rádió hallgatottsága? Hogyan közelíthető az egyház társadalmi tanítása, a keresztény értékrend a hallgatói igényekhez?*

– Egy félévvel ezelőtti nagymintás médiakutatás szerint a Katolikus Rádiót 205-207 ezer ember hallgatja naponta – ehhez jön a „digitális hallgatók” száma, ők is napi több ezren vannak. Ez talán nem tűnik túl soknak, ugyanakkor tudni kell azt, hogy a mi rádióink nem a tömegkultúrát terjeszti és nem a szórakoztatás a központi célja: gyakran nagyon nehéz témákat tárgyalunk, súlyos üzeneteket közvetítünk. Kényes a műsorfolyamunkban az az egyensúlyi állapot, amire a kérdésében utalt, és állandó kérdés a szerkesztőségünkön belül is: vajon szabad-e elmozdulnunk a nagyobb hallgatottság, a népszerűség irányába, vagy nagyon szigorúan tartanunk kell magunkat a küldetésünkhöz? Lehet-e szempont egyáltalán egy katolikus rádió esetében hallgatottság? Az én válaszom az, hogy igen, hiszen ha Krisztust nem hallgatta volna senki, akkor mi ma nem lennénk itt... Egyáltalán nem mindegy, hogy hány emberhez jut el a rádió műsora. Ugyanakkor a krisztusi tanítás nem feltétlenül kell, hogy népszerűtlen legyen – és a népszerűség sem kell, hogy mindenképpen ellentmondjon az egyház tanításának. Hiszen – például – a Szentatya is népszerű! Jó ösvényen haladunk, jó tempóban, de nagyon messze van az a pillanat, amikor azt mondhatjuk, hogy elértük a végső célunkat.

– *A kérdés megkerülhetetlen: milyen nehézségek elé néz a következő időszakban a Magyar Katolikus Rádió?*

– Senkinek nem kell részletezni, hogy az energiaárak robbanása milyen problémák elé állítja nem csak a családokat, de az olyan gazdálkodó szervezeteket is, mint például a Magyar Katolikus Rádió Zrt. A kollégáim nagyon bátran és példamutatóan állnak azokhoz a változásokhoz, amiket kénytelenek vagyunk megélni ezekben a napokban. Vannak kisebb és nagyobb változások: kiszámoltuk például, hogy sokkal olcsóbb a mosdóban elektromos kézzárítót használni, mint papírtöröltőt – ez egy kisebb változtatás –, illetve a fűtési szezonra lezárunk, nem fűtünk több olyan közösségi teret, amit eddig használtunk – ez pedig egy a nagyobb változások közül. Most egy kicsit össze kell magunkat húzni. Egyelőre úgy látom, hogy rendben leszünk, de biztosat senki nem tudhat, hiszen napról napra változik a helyzet. Egy nem hívó ember ilyenkor azt mondja: optimista vagyok. Én pedig azt mondom, hogy hiszek abban: biztosan meg fogunk oldani minden problémát.

Dr. Radetzky András 1994-ben alapította meg édesapjával a Fehérvár Rádiót Székesfehérváron. 1995-től több hónapot töltött a legnagyobb német közszolgálati médiumnál, a Deutsche Welle-nél. Dolgozott a BBC magyar osztályánál és a párizsi Radio France International-nél, részt vett az Antenne Deutschland médiakurzusán, a Radio Köln-nél és a Kínai Nemzetközi Rádió magyar osztályánál is szerzett szakmai tapasztalatot. Sokáig a Helyi Rádiók Országos Egyesületének elnöke volt, ma tiszteletbeli elnöke. Az Európai Újságírók Egyesületének (EJA) alelnöke. Évekig a Magyar Public Relations Szövetség (MPRSZ) elnökségének tagja. Alapítója az MPRSZ és a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem által életre hívott csíkszeredai Public Relations Nyári Egyetemnek. 2012-ben az Eötvös Loránd Tudományegyetem Társadalomtudományi Kar Szociológia Doktori Iskolájának interdiszciplináris társadalomkutatások programja keretében szerzett PhD fokozatot „cum laude” minősítéssel. 2011 nyarán jelent meg A helyi rádió című könyve. 2011. március 17-e óta a Magyar Katolikus Rádió vezérigazgató-helyettese, 2004 óta külső oktatóként, 2011 és 2014 között főállású egyetemi tanársegédként, 2014. január 1-jétől adjunktusként a Pázmány Péter Katolikus Egyetem Bölcsész- és Társadalomtudományi Karának munkatársa, a Kommunikáció- és Médiatudományi Intézetben kommunikáció- és médiaismereti tárgyakat oktat. Nős, három gyermek édesapja.

HARMINC ÉVE AZ IDŐSEKÉRT

Alapítása 30. évfordulóját ünnepelte szeptember 28-án a Budapest II. kerületében működő Időskorúak Árpád-házi Szent Erzsébet Szociális Otthona. Az alkalomból Erdő Péter bíboros mutatott be hálaadó szentmisét az intézmény kápolnájában.

Homíliájában felidézte, hogy a ma 52 szobás otthon fenntartó Magyarok Nagyasszonya Társaságának alapításakor, a 80-as években még csak kis lépésekkel haladt az egyházi élet kibontakozása és az egyházi intézmények újjászületése. Ám a kis lépés „nagy biztatást jelentett” arra vonatkozóan, hogy megújulhat Magyarországon a szerzetesi, a megszentelt élet. A Magyarok Nagyasszonya Társaságnak

– fűzte hozzá – az otthon létrehozásához bátorságra és sok szolidaritásra, segítségre is szüksége.

Az egyházi fenntartású intézmény sajátos küldetése, hogy tanúságot tegyen a hitről, a reményről és a szeretetről – emelte ki Erdő Péter, megjegyezve: ezt azóta is érzi az otthon falai között, valahányszor ellátogat oda.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye december 31-től átveszi a szerzetesközösségtől az otthon fenntartását. A Főpásztor azt kérte: tanúságtételükkel, munkájukkal és imáikkal továbbra is segítsék az otthon működését.

A Magyarok Nagyasszonya Társaságot Lékai László bíboros alapította '86-ban, első tagjai a kommunisták által felosztatott Jézus Szíve Népleányai Társaságának szerzetesei voltak.

Fotók: Merényi Zita/Magyar Kurír

Fotók: Prófusz Ádám

KÉTÉVES AZ EUCHARISZTIKUS KONGRESSZUS TARTÓS GYÜMÖLCSE, A „BÍZD RÁ MAGAD”

Segítő szervezetek szakemberei, egyházmegyei családreferensek, lelképásztorok találkoztak október 1-jén a budapesti Patrona Hungariae gimnáziumban, a II. „Bízd Rá Magad” Találkozón.

A „Bízd Rá Magad” kezdeményezés 2020 szeptemberében lépett a nyilvánosság elé; összefogásában jelenleg több mint százötven segítő szervezet érhető el a bizdramagad.hu portálon. Október 1-jén ezen közösségek munkatársai találkoztak azért, hogy kapcsolódási pontokat találjanak egymással, hogy a jövőben egymást erősítve, kiegészítve támogathassák a hozzájuk fordulókat.

Van az Egyháznak olyan formája, ami tud a mai világnak, a ma nyelvén szólani. Ez a nyelv, a segítő szeretet nyelve – így köszöntötte a „Bízd Rá Magad” második országos találkozója összegyűlt segítő szervezetek munkatársait, a közösségek képviselőit, a lelképásztorokat, családreferenseket Erdő Péter bíboros, prímás. Megköszönte a munkájukat és

felidézte: a „Bízd Rá Magad” kezdeményezés a Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus tartós gyümölcse, amely magas szakmai színvonalon, a katolikus szellemiség jegyében, a segítő szeretet nyelvén szól és támogat az emberi problémáinkban.

A „Bízd Rá Magad” portálja már több mint százötven segítő szervezetet fog össze – erről Soósné Erdő Klára beszélt, a „Bízd Rá Magad” közösség projektvezetője. Felhívta a figyelmet arra, hogy milyen sokféle módja jelenik meg a segítő szándéknak: van, aki imaháttérrel, kiadvánnyal, előadások, záródoklatok, vagy lelkigyakorlatok szervezésével, mások segélyvonalak vagy online társkereső működtetésével vesznek részt a közösség életében.

Részt vett a találkozón Marton Zsolt váci megyéspüspök, az MKPK Családügyi Bizottságának elnöke is. Úgy fogalmazott: a „Bízd Rá Magad” nagy öröm és ajándék, nem pusztán egy honlap, hanem egy kincsesláda, amely segítséget ad mindannyiunknak.

A GYÁSZ ÖRÖK, DE A VESZTESÉG ÉRZÉSE SZELÍDÜLHET

Fotó: Lambert Attila/Magyar Kurír

Tegzes Katalin segítőnővér több mint 18 éve kíséri haldoklókat és segít lelki alkalmakon a gyászolók terheinek könnyebbé tételében. Tapasztalatai alapján azt vallja, hogy a gyász nem múlik el, azt életünk végéig hordozzuk, de a veszteség érzését lehet szelídíteni, ha elfogadjuk Isten akaratát. A Segítő Nővérek Kongregációjának tagja fontosnak tartaná azt is, hogy ne csak Mindenszentekkor beszéljünk a halálról.

– Ahogy az ember halad előre az életében, egyre több a halottja. Van, aki maga küzd a gyász terhével, van, aki felkeres egy pszichológust, és van, aki Istenhez fordul támaszért, gyászpasztorációs programokon keresztül. Miben áll a gyászpasztoráció?

– Ezt egyszer egy pap is megkérdezte tőlem, úgyhogy akkor magam is alaposan átgondoltam... Először is: nincsen két egyforma gyász, ezért én személyes beszélgetések során hallgatom meg a gyászolót, akkor is, ha több sorstársal vagyunk jelen. Azt szoktam mondani a csoportokban,

hogy mindegyikünk fájdalma más, egyben vagyunk csak közösek: a veszteségben. Ez lehet házastárs elvesztése, magzatvesztés, szülővesztés, testvérvesztés... A gyász – a megtapasztalásom szerint – nem feldolgozható. Amikor annak idején a sebészprofesszorom megkérdezte tőlünk, diákoktól, hogy meddig gyógyul egy seb, akkor mi felmondtuk a tankönyvből a kisbetűket, meg a nagybetűket, ő pedig mosolyogva, csendesesen megválaszolta a kérdést: *Amíg élünk.* Azt hiszem, hogy ez a gyászra nagyon igaz. Amit én megpróbálok ezekben a csoportokban elérni: engedjék, hogy gyógyuljon, csendesüljön, szelídüljön a gyász okozta veszteség. Volt egy asszony, aki eltemette a férjét, majd rövid időn belül elvesztette a negyvenegynehány éves fiát is. Ő később úgy fogalmazott: „Tudod, Kató, lassan körülfontja az élet a gyászomat” – a másik két gyermekétől ugyanis megszülettek az unokák.

– Ezeken a pasztorális alkalmakon mennyire állítja a középpontba Istent? Hiszen Ő talán az elsők között van, akivel a gyászoló fájdalmában esetleg perben áll...

– Még egy példa a múltból: egy fiatal édesanya váratlanul magára maradt két kicsiny gyermekkel, amikor a férje súlyos betegségben meghalt. Azt mesélte, hogy a férje halála után egyszer csak kiment a temetőbe és belerúgott a sírjába, mert olyan harag volt benne. Nem azért, mert úgy érezte, hogy Isten elvette a férjét, hanem azért, mert úgy érezte: elvette a gyermekei édesapját. Akkor azt mondtam neki: „Ha ilyen mély a fájdalmad, perlekedj az Istennel, mondd ki! A Szentírásban is ott áll, hogy Márta azt mondta: »Uram, ha itt lettél volna, nem halt volna meg testvérem.« Hát mi ez, ha nem számonkérés?” A pasztorális alkalmakon nyilvánvalóan nem csak Isten, Jézus és Szűz Mária körül forognak a beszélgetések, de én arra a belátásra próbálok „elkísérni” a gyászolót, hogy Isten akaratát – a konkrét haláleset – nem egy olyan dolog, amit ki lehet kapcsolni. Isten akaratát elfogadni alapvető keresztényi dolog, van, amikor ez könnyebben megy és van, amikor nehezebben.

– A gyászpasztoráció – úgy tűnik – nagyrészt a gyászoló és Isten viszonyának rendezéséről szól.

– Ez így van. Fontos állomás ugyanis ilyenkor, amikor a gyászoló végül úgy mondja a Miatyánkot, hogy meg is éli: „Legyen meg a te akaratod.” Van, hogy azt kéri súlyos betegek hozzátartozói, hogy imádkozzunk azért, hogy a szerettük ne haljon meg. Ilyenkor azt mondom: *Bocsáss meg, eltévedtél. Én csak én vagyok, a Jóisten egy emelettel*

feljebb van. Mi, keresztények is hajlamosak vagyunk megfeledezni a mindennapok során arról, hogy egyszer meg fogunk halni. Jobb lenne, ha együtt élnénk a gondolattal, hogy minden este egy kicsit meghalunk, egy kicsit lezárjuk az életünket. „Még az éjjel számon kérik tőled lelkedet” – olvashatjuk a Szentírásban is, csak az ilyesmit nem szeretjük meghallani. Még akkor sem, amikor valakinek egy szerette haldoklik, gyakori ugyanis, hogy papot sem hívnak hozzá.

– *Más az elengedés és más a gyász is, ha a földi életből eltávozó felveszi a beteg kenetét?*

– Pontosan így van. Gyakran hallom azt, hogy azért nem hívnak papot a haldoklóhoz, mert nem tudják, hogyan mondják meg neki. Ilyenkor azt mondom: te csak hívd el a papot, a többit pedig bízd rá! Mások egyszerűen csak halogatják a dolgot, mondván: még van idő. Aztán egyszer csak már késő lesz. Nagyon sokszor tapasztalom, hogy miután a pap a haldoklót feloldozza és szentségekkel ellátja, az megnyugvás a távozonak és a hozzátartozónak is. A hospice területén tapasztaltak alapján pedig tudom, hogy a gyászt már a haldoklás idején a gondjainkba kell venni! Valamint fontos lenne az is, hogy erről a témáról ne csak az év egy bizonyos időszakában, Mindenszentek idején beszéljünk...

– *Hogyan kell elképzelni egy-egy gyászpasztorációs beszélgetést?*

– Az alkalmainknak kéthetente két plébánia biztosít helyszínt Budapesten: a Pasaréti Páduai Szent Antal plébánia, illetve a Budapest-Felsővízivárosi Szent Anna plébánia [bővebb információk az alkalmakról cikkünk végén olvashatók – *a szerk.*] Nyitott csoportokban beszélgetünk, a létszám változó. Bármilyen gyásszal élő várunk, bármelyik korosztályból, előzetes bejelentkezés nélkül. Mindig egy téma köré gyűlünk össze, a legutóbbi például ez volt: *Kísértések a gyászban*. De beszélgetünk a vigaszról, volt és lesz is még téma az elengedés is, ami ugye nem elfelejtés... Én általában 10-15 perces felvezetőt tartok a témában, a résztvevők pedig utána szabadon hozzáfűzhetik a maguk tapasztalatát, feltehetik a kérdéseiket. Az én szerepem ezekben a beszélgetésekben már többnyire moderátori. Az elmúlt 18 év során, amióta gyászpasztorációval, gyászolók kíséréssel foglalkozom, számtalanszor szegeztek nekem a kérdést, hogy hány-szor „kell” eljárni a foglalkozásokra. Ilyenkor azt mondom: bocsánat, ez nem egy fizioterápiás kezelés, hogy öt alkalom után jobb lesz a térdem... A fenti alkalmakon túl minden évben vannak háromnapos, bentlakásos, 25-30 fős együttléteink is Tahiban. A legutóbbi, október végi tahi találkozóunk témája ez volt: *A Szentlélek ereje és vigasztaló jósága a gyászban*. Részt veszünk ilyenkor szentmisén, szentségimádáson is.

– *Ön haldoklókkal és gyászolókkal foglalkozik évtizedek óta. Hogyan lehet újra és újra felállni ezzel a lelki teherrel – mások terhével?*

– Csak nagyon tudatos, imádságos, a Gondviselőre való ráhagyatkozás árán. Most, miközben beszélgetünk, nagyon nehéz például nem arra gondolnom, hogy ezekben az órákban temetik egy betegemet, akit több mint egy évig kísérem a feleségével és harminc éven át a családcs csoportunk tagja volt. Szent Ignáci lelkiségemből vagy szerzetesi léteimből adódóan minden este le kell tennem az aznapi terheket, és el kell fogadnom, hogy senkinek nem tudom visszaadni a hozzátartozóját, az édesanyját, a gyermekét, a házastársát. Saját lelki atyám van, akivel tudatosan és nagyon rendezett időben havonta legalább egy órát töltök, amikor leteszem a terheimet, a személyes nehézségeimet. Van a rendünkön belül egy-egy idősebb, vagy hasonló területen tevékenykedő szerzetesnővér társam is, aki a kísérmként segít engem, és persze ott van az előljárom. De van más is: a végzettségem a teológia mellett nem csak a tanatológia és a hospice, hanem lelki gyakorlat-vezetés, lelki kíséret is – így hát vállalom gyermek lelkikapokat is iskolákban. El lehet képzelni, hogy – például – egy katolikus gimnázium tizenegyedikes lányai egy ilyen alkalommal hogy megmozgatják az agyamat, a lelkemet, amikor az ő kis kamaszkorú kérdéseikre válaszolok. De nagyon szívesen megyek kicsinyekhez is, vagy szívesen tartok jegyeskurzusokat. Ezek a nem halálhoz és gyászhoz köthető lelki gyakorlatos témák is hozzásegítenek ahhoz, hogy a lelkem egészséges maradjon. Fontos helye van az életemben a muzsikának is, szeretek varrni, virágokkal foglalkozni vagy éppen a diétázó nővértársaknak sütni-főzni. Azon vagyok, hogy magam is tudatosítsam Alapítónőnk mondását: „Minden vég egy új kezdet!”, és ezt sugározom minden rászoruló felé.

„Bánat-szelídítő” címmel kerül sor gyászpasztorációs programokra kétheti rendszerességgel, szerdánként Tegzes Katalin segítőnővér vezetésével Budapesten. A szervezők a halál közelségével és a gyász fájdalmának terhével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségekből való továbblépéshez nyújtanak segítséget a sorstárs csoportokban.

Az időpontok az idei esztendő hátralévő részében a következők: november 9., 23. és december 7.

Az alkalmakra délelőttönként 10 órától a Pasaréti Közösségi Ház 1. emeleti termében (Pasaréti út 102., a ferences templom bal oldalánál) délutánonként, 18 órától pedig a Budapest-Felsővízivárosi Szent Anna plébánia alsó hittantermében (Aranyhal u. 1.; Batthyány tér, a templom mögött) kerül sor.

ZARÁNDOKOK MINDSZENTY BÍBOROS NYOMÁBAN

Mintegy hatezer vettek részt szeptember 17-én a kilencedik gyalogos Mindszenty-zarándoklaton, amely a Városmajorból indult Máriaremetére. Közös ima a békéért, a hazáért és a magyar családokért – ez volt az engesztelő zárandoklat fő célja.

Hatezer zárandok, köztük sok fiatal kelt útra szeptember 17-e reggelén a Városmajorból Máriaremetére, Mohos Gábor püspök és Forgács Alajos városmajori plébános vezetésével. A zárandoklat során az énekeket és az imát Sapszon Ferenc karnagy vezette, a rózsafüzér imák között 20-20

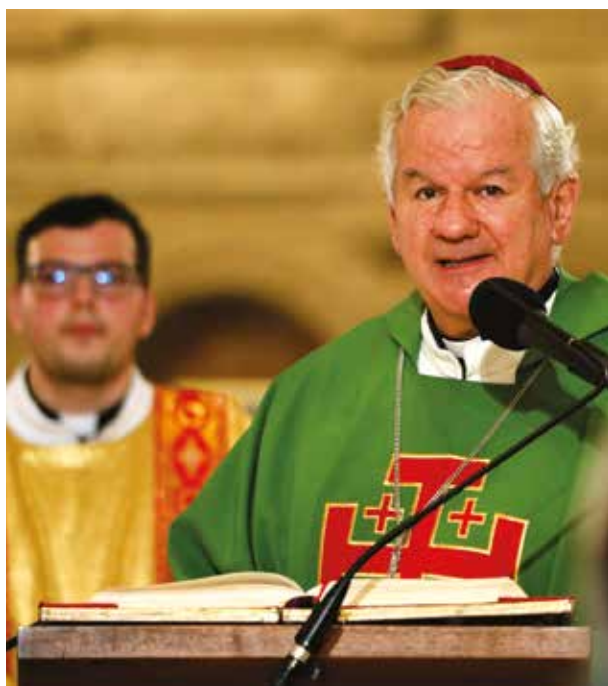
perces elmélkedések hangzottak el Mindszenty József életével, életművével kapcsolatban.

A zárandokok érkezése után, délben Erdő Péter bíboros celebrált szentmisét a máriaremetei templomkert szabadteri oltaránál. A Mindszenty József bíboros által vezetett, 75 évvel ezelőtti zárandoklatot felidézve, homiliájában úgy fogalmazott: „Még mindig szeretettel emlékezünk az akkori imádságos együttlétre, bizonyítja, hogy a kegyelem mégis dolgozott a résztvevők, sőt gyermekeik és unokáik szívében, nemzedékről nemzedékre. Az igyekezet tehát nem volt hiába, bár a vetés nem akkor és nem úgy szökkent szárba, ahogy azt az emberi tervezők elgondolták.”

Fotók: Lambert Attila/Magyar Kurír

EZREK TALÁLKOZTAK SZEGEDEN KRISZTUS MEGÚJÍTÓ EREJÉVEL

Megújulni közös értékeinkben – ez volt az idei, szegedi Katolikus Társadalmi Napok, a KATTÁRS mottója. A szeptember végi, egyhetes rendezvénysorozaton sok ezren találkozhattak Krisztus megújító erejével, fényességével. „Mind, akik ott voltunk, rácsodálkozhattunk közös értékeinkre és megújulhattunk bennük. Kérem az Úrtól mindannyiunk számára, hogy ezek a kegyelmek maradandónak bizonyuljanak!” – írta a programok lezárulta utáni köszönőlevelében Székely János szombathelyi megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Caritas in Veritate Bizottságának elnöke.

A szegedi dómban tartott záró, hálaadó szentmisén – melyet Erdő Péter bíboros celebrált – Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök hálát adott a rendezvény sokszínűségéért. Erdő Péter szentbeszédében úgy fogalmazott, a KATTÁRS napjai „lehetőséget adtak arra, hogy hitünk fényében gondoljuk át Isten színe előtt társadalmunk és az emberiség nagy és időszerű problémáit”. A KATTÁRS következő, jövő évi helyszíne Veszprém lesz, mottója pedig: *Erősek a reményben!*

Fotók: Merényi Zita/Magyar Kurír

TÁRSADALMUNK, MINDENNAPJAINK KATOLIKUS SZEMMEL

A közelmúltban újabb két előadással folytatódott a Salkaházi esték programsorozata a budapesti D50 Kulturális Központban. Szeptember 14-én „Lehetetlen küldetés? Paradoxonok és kiutak a mai családi életben” címmel Lothringer Éva családterapeuta szociális testvér előadását hallhatták az érdeklődők. A családi élet fő kérdéseit és problémáit taglaló gondolatsorok végkövetkeztetése a remény volt arra vonatkozóan, hogy a családi nehézségek ellenére „elég jók vagyunk”, a címben felvetett küldetés pedig igenis lehetséges.

Az október 12-ei előadó Németh Emma, a Szociális Testvérek Társasága magyarországi elöljárója volt: „Nemek és igenek – Nők az Egyházban és a társadalomban” címmel járta körül a nők helyzetét, társadalmi szerepét. A közgazdász végzettségű testvér – a Magyarországi Rendfőnöknők Konferenciájának elnöke – rávilágított az aktuális esélyegyenlőségi törekvések kevésbé ismert mozgatórugóira, a világi és a keresztény feminizmus közti különbségekre és beszélt a nők Egyházban végzett szolgálatáról is. Slachta Margit nyomán azt hangsúlyozta: férfi és nő nem vetélytársak, hanem partnerek, kiegészítik egymást.

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye és a Szociális Testvérek Társasága közös rendezvénysorozata, a Salkaházi esték november 23-án 18 órakor folytatódik a D50 Kulturális Központban. Az előadó Csath Magdolna közgazdász professzor lesz, a téma: korrupció, etika, társadalmi felelősség és gazdasági hatékonyság.

KARDINÁLIS

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye
videócsatornája

 [youtube.com/Kardinalis](https://www.youtube.com/Kardinalis)
 [facebook.com/kardinaliscsatorna](https://www.facebook.com/kardinaliscsatorna)

ESZTERGOM-BUDAPESTI
FŐEGYHÁZMEGYE

esztergomi-ersekseg.hu
[facebook.com/egombp](https://www.facebook.com/egombp)

- hírek, információk
- képgalériák
- videók
- programajánlók

az Esztergom-Budapesti
Főegyházmegyéből

Szeretettel várja a

Szent II. János Pál Iskolaközpont

„A jövő ma kezdődik, nem holnap”
(Szent II. János Pál pápa)

ÓVODÁJA

ÁLTALÁNOS ISKOLÁJA

4 új! és 5 évfolyamos GIMNÁZIUMA

nemzetközi iskolahálózat

lelki programok

személyes odafigyelés

kéttannyelvű osztályok

kiemelkedő infrastruktúra

kis létszámú csoportok

teljes ember nevelés

anyanyelvi tanárok

támogató légkör

biztonság

nyitottság

... azokat, akiknek fontos

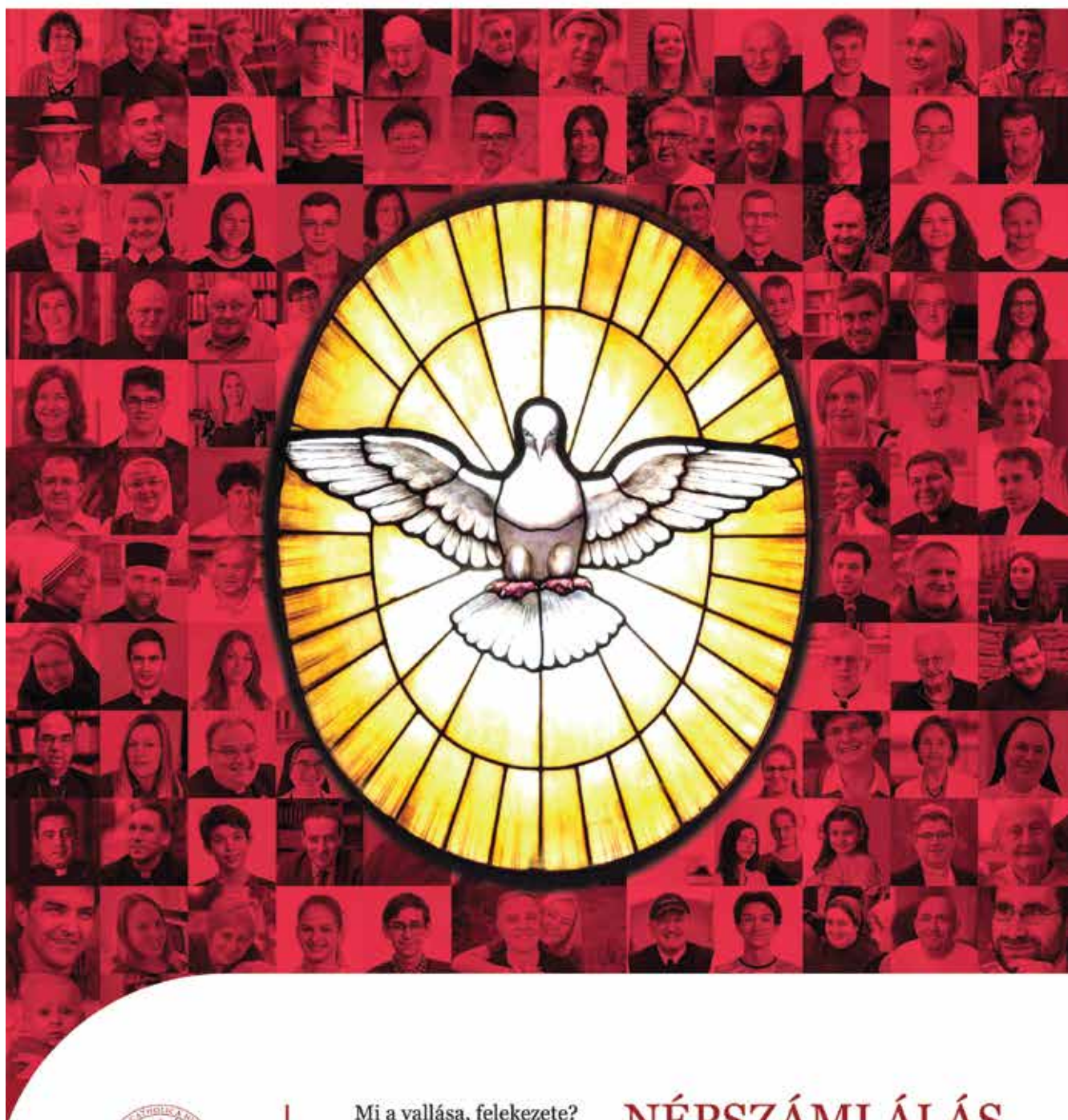
- az iskola és a család együttműködése a gyermekekért
- az elkötelezett keresztény életszemlélet
- a biztonságos légkör
- a személyes odafigyelés
- mindez bensőséges környezetben

Várjuk az érdeklődőket

játszódélutánjainkra, iskolanyitogató foglalkozásainkra, nyílt óráinkra.

Népszámláláskor valljuk meg, hogy katolikusok vagyunk!

katolikus.hu

Mi a vallása, felekezete?

kato|
katolikus (római katolikus)
katolikus (görögkatolikus)
Magyar Katolikus Egyház

NÉPSZÁMLÁLÁS 2022

nepszamlalas2022.hu